

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

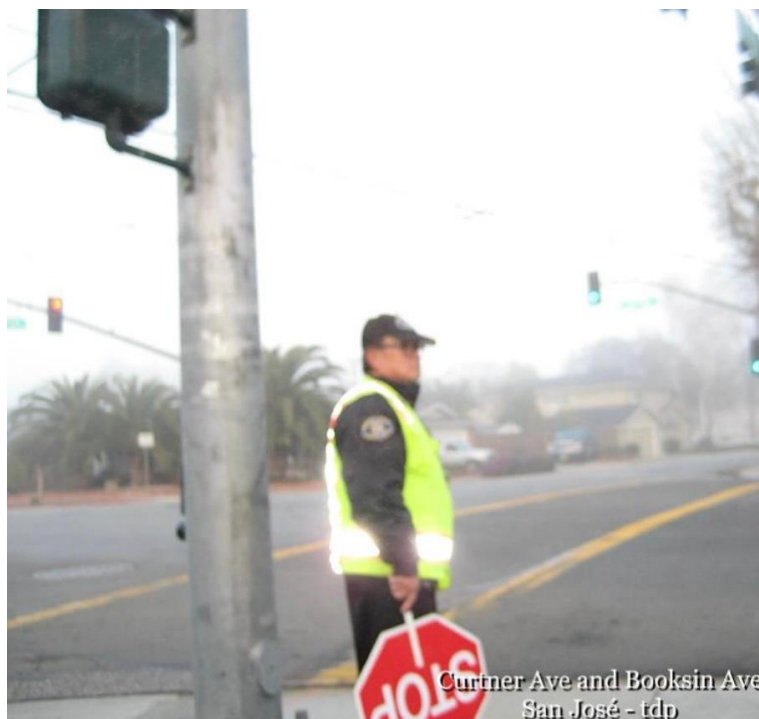
Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Hội Ký Của Một Cựu Guard (Nhân Viên Hướng Dẫn Học Sinh Và Người Bộ Hành Qua Đường)** của thân hữu **Trần Đình Phước**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

HỘI KÝ CỦA MỘT CỰU GUARD (Nhân Viên Hướng Dẫn Học Sinh Và Người Bộ Hành Qua Đường)

(Ghi lại cuộc nói chuyện giữa một học sinh và một nhân viên Crossing Guard tại ngã tư Curtner và Booksin, thuộc Thành Phố San José, trong lúc em chờ Phụ Huynh đến đón.)

Một học sinh trong lúc chờ phụ huynh đến đón đã tò mò lại gần một Crossing Guard (hướng dẫn học sinh và người bộ hành qua đường) đang cầm bảng **STOP** đứng ở ngã tư đường, gần trường học; và lịch sự hỏi nhân viên Crossing Guard.

- **Học Sinh:** Mỗi ngày đi học, cháu thường gặp bác và chỉ kịp chào, sau đó cháu phải bước vô cổng trường ngay, nên không có dịp để nói chuyện với bác. Hôm nay, trong lúc chờ ba cháu đến đón. Bác cho phép cháu hỏi vài câu được không?

- **Crossing Guard:** Cháu cứ tự nhiên. Bác sẵn sàng vui vẻ trả lời.

- **Học Sinh:** Bác có thể cho cháu biết. Lúc còn ở Việt-Nam, Bác làm nghề gì vậy? San José có rất nhiều việc làm nhẹ nhàng khác, sao bác không làm mà lại chọn công việc này? Cháu thấy Bác lớn tuổi, công việc này có vẻ vất vả, phải chịu đựng mưa to, gió lớn và thời tiết lạnh lẽo vào những tháng cuối năm. Cháu thấy thương cho bác quá!

- **Crossing Guard:** Khi còn ở Việt-Nam bác là Thầy Giáo, nhưng khi rời Việt-Nam theo diện tị nạn HO sang Mỹ thì không còn dạy học nữa! Bác không có cơ hội và thời gian trở lại trường tiếp tục học để có đủ điều kiện làm công việc mà bác đã từng làm và rất yêu thích. Bác phải đi kiếm việc ngay. Bác tìm đủ thứ công việc để mưu sinh, khi vừa đến vùng đất mới, không ý lại những quyền lợi, mà chính phủ trợ cấp cho diện tị nạn. Bác đã xin vào làm việc ở hai hãng điện tử: Flextronics, IBM và Bưu Điện Thành Phố San José. Cuối cùng, bác chọn công việc này, dù có đôi lúc mệt mỏi tưởng chừng như bỏ cuộc.

Bác cũng cho cháu biết thêm. Không chỉ có mỗi mình bác, mà còn nhiều người Việt khác cũng làm công việc này! Có lúc, người Việt chiếm gần 40% tổng số nhân viên Crossing Guard của Thành Phố San José, trong đó có cả những người đã từng một thời nắm giữ quyền cao, chức trọng ở Việt-Nam.

Nay, thì đã có nhiều người không thể tiếp tục được nữa vì lý do sức khoẻ, tuổi lớn và nhiều lý do khác. Riêng, bác cũng sẽ không tiếp tục khi cảm thấy không chịu đựng được nữa! Có lẽ chỉ hết năm học này. Sức khoẻ của bác đã không còn tốt, lái xe phản ứng không còn nhanh nhẹn. Bác sẽ làm đơn xin nghỉ. Bác rất buồn, khi phải giã từ công việc và nơi bác đã gắn bó hơn 17 năm với bao nhiêu kỷ niệm đẹp, với bao tình cảm thân yêu mà phụ huynh, học sinh và người bộ hành đã ưu ái dành cho bác.

- **Học Sinh:** Cháu nhìn bác thông minh, sáng sủa, vẻ mặt hiền lành. Vậy mà sang đây Bác không được tiếp tục công việc, mà bác đã từng làm khi còn ở quê nhà, cháu cảm thấy thật tiếc cho bác.

- **Crossing Guard:** Cảm ơn cháu nhiều. Bác xin được trả lời cháu như sau. Bác cũng còn may mắn và an ủi, nếu đem so với một số người khác. Bác còn có sức khoẻ chịu đựng được mưa nắng, thời tiết gió bão. Có được một căn nhà nhỏ trồng nhiều cây trái, một gia đình êm ấm và hạnh phúc. Thỉnh thoảng được đi đây, đi đó gặp lại bạn bè cũ. Bất cứ hội hè, đình đám, vui chơi do địa phương tổ chức bác cũng đều có mặt. Cả gia đình bác đều tham gia đóng góp cho Cộng Đồng và Phong Trào Hướng Đạo ở San José.

Nhân viên Crossing Guard chỉ làm mỗi ngày 2 tiếng và được Cảnh Sát Thành Phố trả hơn \$25.00 /1 giờ. Được tập thể dục và hít thở

không khí ngoài trời, mà khỏi cần phải đến phòng Gym mất thời giờ và tốn tiền.

Trong khi đó có nhiều bác bằng tuổi bác, họ kém may mắn hơn đang nằm trùm mền ở các Nursing Home, hay đang rên rỉ trong các bệnh viện, chưa kể một số có con cái bất hiếu làm ngơ, bỏ lầy, bỏ lắt, chẳng chịu ngó ngàng, đếm xỉa tới đáng Sinh Thành, mà quỹ thời gian trước mặt không còn bao nhiêu nữa!

Theo bác, đó là bất hạnh nhất của tuổi già. Họ đã suốt một đời cày hơn trâu: cày sáng, cày trưa, cày mưa, cày nắng để nuôi các con ăn học thành tài, có cuộc sống tốt, mà cuối đời gặp phải hoàn cảnh bi đát. Thật đau đớn cho họ quá!

- **Học Sinh:** Xin chúc bác bình an trong công việc. Giáng Sinh và Năm Mới bác nhận được nhiều quà biếu nhé! Đừng quên chia cho cháu, nhất là Gift Certificates của Starbucks vì cháu thích uống hiệu cà-phê này.

- **Crossing Guard:** Vây hẹn cháu sau New Year, bác sẽ đặc biệt để dành tặng cho cháu. Bây giờ cháu cười một cái cho bác vui đi!

- **Học Sinh:** Hi!Hi! Hi!

- **Crossing Guard:** Sẵn đây, bác có dư một cái còi Tu Huýt (whistle) để trong xe. Cháu chờ bác lại xe lấy để mển tặng cháu làm kỷ niệm cho buổi trò chuyện giữa cháu và bác hôm nay rất thú vị. Tất cả nhân viên Crossing Guard đều được trang bị dùng để ra lệnh cho các tài xế chú ý. Khi nghe tiếng còi thổi lên, cùng lúc tay phải giơ cao bảng **STOP**, tay trái ra dấu hiệu ngừng lại.

Các xe đều phải dừng lại chờ cho học sinh và người bộ hành qua đường.

Bác cũng khuyên cháu hãy cố gắng chăm chỉ học hành để trở nên người hữu dụng cho xã hội, biết giúp đỡ mọi người, hiếu thảo với Cha Mẹ và chơi với bạn bè phải biết nhường nhịn lẫn nhau.

Nếu sau này, cháu may mắn học hành thành tài, đỗ đạt, được làm chức phận này, chức phận nọ, cháu cũng đừng bao giờ quên công ơn sanh thành và dưỡng dục của Cha Mẹ. Nhớ công ơn Thầy Cô Giáo đã dạy dỗ mình nên người. Không coi thường người khác và cũng đừng bao giờ khoác lác và khoe khoang với thiên hạ nhé! Phải luôn luôn kính trọng những người già cả, lớn tuổi. Con người có tài cần phải có đức đi kèm theo.

Cho dù mình tài giỏi đến đâu, vẫn còn có nhiều người khác hơn mình.

- **Học Sinh:** Xin lỗi bác. Xe Ba cháu đến đón rồi! Cháu xin tạm biệt bác. Hẹn gặp bác vào năm mới. Bác nhớ để dành coupon Starbucks cho cháu nhé!

Good bye bác! Kính chúc bác và các đồng nghiệp may mắn, mọi sự tốt đẹp trong lúc làm nhiệm vụ.

Trần Đình Phước
(Cựu nhân viên Crossing Guard)